

[Udenrigsministeren]

virkeligheden i hans forslag en kolossal mistillidserklæring til folketinget. Hvorfor skulle det ikke kunne lade sig gøre i folketinget og i markedsudvalget at føre dialogen fri for fortidsknuderne fra 1972? Vi har, som jeg gjorde rede for det tidligere, en meget åben og en meget bred EF-debat her i landet, og min store bekymring i forbindelse med sådan en kommission er, at vi skal passe på ikke at spænde ben for os selv ved at skabe mere tvivl end højst nødvendigt om, hvad det er, Danmark vil i EF. Ingen kan være i tvivl om, at der er en meget udbredt tvivl og en meget udbredt skepsis hos vore EF-partnere, og vi må specielt passe på, at vi ikke rangerer os selv ud på et sidespor i den debat, der nu skal føres om Europas fremtidige udvikling. Derfor deler jeg det ønske, som også en anden ordfører var inde på, ønsket om en mindre steril EF-debat end den, vi har oplevet hidtil.

Ønsket fra hr. Niels Helveg Petersen om, at man bevæger sig ud af skyttegravene, deler jeg fuldt ud, for vi står over for en vigtig korsvej i spørgsmålet om Europas fremtidige udvikling, og her må det være muligt at føre en debat om, hvad der er Danmarks interesser, i stedet for at vi hænger os i dogmerne fra 1972.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Jeg vil godt sige til udenrigsministeren, at det specielle i situationen her jo er, at en organisation som Folkebevægelsen mod EF har bakket det radikale initiativ op, og jeg kender udenrigsministerens tidligere udtalelser så meget, at jeg ved, at han mener, at det i hvert fald er nogle af dem, der hænger sig i dogmerne. Men de har bakket tanken op om at foretage en bred drøftelse af disse forhold, fordi også de mener, at tiden nu er inde. Så når udenrigsministeren kommer her med sin, hvad skal vi sige, verbale tilslutning til tankegangen i noget af det, hr. Niels Helveg Petersen sagde, så forekommer det mig, at realiteten bag afvisningen netop er et udtryk for, at udenrigsministeren og hans parti, som vi hørte med hr. Svend Heiselbergs ordførertale, er nogle af dem, der hænger sig aller mest i dogmerne i denne debat.

Ivar Nørgaard (S):

Flere ordførere har været inde på, at min kritik af at lade kommissionen beskæftige sig med noget, der i virkeligheden kun kan afgøres politisk, ikke er relevant. Det vil man kunne sige om en hvilken som helst kommission, nævner både hr. Gade og hr. Niels Helveg Petersen.

Hr. Gade henviser også flere gange til det åbne brev til regeringen og folketinget, som Folkebevægelsen mod EF har sendt, og hvor man varmt støtter de radikales forslag. Men læg mærke til, at i den henvendelse slås det jo enormt kraftigt fast, at det drejer sig om at få ligelig repræsentation af EF-tilhængere og EF-modstandere i et sådant udvalg. Det er altså nogle, der for længst har taget stilling. Halvdelen har taget stilling for og halvdelen imod blandt dem, der skal sidde i kommissionen. Det er klart, at det selvfølgelig vil blive en skyttegravskrig, og den vil aldrig kunne ende med andet end betænkninger med lige mange synspunkter på både det ene standpunkt og det andet standpunkt. Det har vi faktisk ikke brug for. Det har vi set og hørt lige siden 1972. Jeg vil ikke sige, at det er skadeligt for Danmark at nedsætte en sådan kommission, men jeg vil sige, at det er en forkert anvendelse af tid og ressourcer.

Hvis man virkelig vil have ekspertstøtte til en dialog og specielt til vor stillingtagen til de flommeeuropæiske tanker, der findes i Europa, og som man nu vil prøve at få ind i Spaak II, så er det da meget vigtigere, at man får knyttet dem til os politikere, der arbejder med det hver uge, holder møde hver uge i folketingets markedsudvalg og skal tage stilling til disse sager. Dialogen bør naturligvis finde sted i folketingets markedsudvalg, og hvis vi savner eksperter til hurtigt at arbejde med disse sager, burde det foregå her i folketinget. En kommission, der skal afgive betænkning eller delbetænkning, kommer lang tid bag efter, at Spaakkomiteen har afgivet sin rapport.

Det er nu og her, vi skal tage stilling til alle disse mange ting, og jeg kunne godt tænke mig at høre de herrers kommentarer til mit forslag om, at den ekspertise bliver stillet frem nu og her, og at dialogen så finder sted i markedsudvalget. Vi behøver jo ikke hver gang at have alle ministrene til stede i markedsudvalget; hvis man føler sig lidt distraheret af, at de sidder derovre og skal svare på spørgsmål, kan vi holde møder i markeds-